

VRIJ

BRIEF

LEVEN - VRIJHEID - EIGENDOM

ABSOLUTE RECHTEN VAN HET INDIVIDU

1984, EINDE OF BEGIN?

1984 is bijna om. De gesprekken en publicaties over het bekende boek van George Orwell, "1984" worden zeldzamer. Veel discussies gingen er over of wij in onze maatschappij nu al zover zijn of zelfs nog verder dan Orwell in zijn boek beschreef.

Deze vraag is eenvoudig te beantwoorden door te stellen dat een aantal facetten niet uitgekomen zijn, maar andere facetten al veel verder gevorderd zijn.

De televisiecamera in elke ruimte waardoor U door Big Brother voortdurend bespied wordt, is er (nog?) niet. De controle op Uw doen en laten via allerlei computersystemen is echter al in een vergevorderd stadium. Wij hebben U daarvoor al vroeger verwezen naar een uitstekend artikel van dr. H. Godschalk in K.N.O.-info.

De taal-manipulatie gaat verder dan zo op het oog lijkt. Het lijkt wel of het steeds moeilijker wordt om elkaar te begrijpen.

Op de Libertarische Conventie in Engeland hield professor John Hospers (de eerste libertarische presidentskandidaat) een toespraak over deze ontwikkelingen. Daarin waarschuwde hij echter nog meer voor de toekomst zoals die beschreven wordt in het boek van Huxley: "Brave New World". Daarin worden de mensen geboren uit reageerbuisjes, en met de eigenschappen die op dat moment gewenst worden.

Maar het ligt aan ons of we het zover laten komen.

Onlangs stond er in The Wall Street Journal een artikel waarin een dr. Motulsky aangehaald werd: "omdat overheden in veel landen een steeds grotere rol spelen in de gezondheidssector kan de vertrouwelijkheid uitgehouden worden en kan genetische informatie gebruikt worden door sociale en gezondheids-planners om individuen hun plaats in de maatschappij toe te wijzen".

En ook hierover kunnen we met John Hospers zeggen: Het ligt aan ons of we het zover laten komen.

Een staande ovatie gaf John Hospers het genoegen te ervaren dat zijn gehoor het geheel met hem eens was. Maar een ovatie is niet het einde. Het is een begin. Wij hopen dat ook U actief wilt zijn. U kunt ons libertarisch ideaal verbreiden, en als U nog te weinig tijd hebt om zelf actief bezig te zijn, onze acties steunen (zie elders in dit nummer) door een financiële bijdrage.

De VRIJBRIEF geeft U een antwoord op onderstaande vragen door U regelmatig te informeren over **Libertarisme/Objectivisme** en gelijksoortige levensbeschouwingen.

U krijgt informatie over mogelijke tegenmaatregelen, over libertarische acties, publicaties en gebeurtenissen in binnen- en buitenland.

Het **LIBERTARISME** is een wereldbeweging die werkt aan de bouw van een vrije wereld waarin vrede is; een wereld waarin de betrekkingen tussen alle mensen tolerant en vrijwillig zijn, zonder geweld of dreiging met geweld en met respect voor elkaars eigendom; met een economisch systeem gebaseerd op vrijwillige overeenkomsten.

Leden en samenwerkende organisaties streven dit doel na door onafhankelijke acties, waarvoor ieder zijn eigen vrij gekozen strategie volgt.

Door het verstrekken van informatie over gebeurtenissen in de libertarische beweging draagt de VRIJBRIEF bij aan een groter rendement en coördinatie van deze acties.

Wij bieden U een **FORUM** waar U Uw eigen libertarische visie kunt verkondigen en waar U antwoord kunt geven op de mening van anderen. (Artikelen zijn voor verantwoording van de schrijver)

Via de VRIJBRIEF hebt U een band met gelijkgezinde personen in de Benelux (en daarbuiten), die allen streven naar een betere wereld met **Vrijheid, Rechtvaardigheid en Vrede.**

Waarom verliest U steeds meer Uw vrijheid?
Waarom wordt U steeds meer afhankelijk van de overheid?

Maandblad No. 82
december 1984

REAGAN / MONDALE

Ronald Reagan heeft de Amerikaanse Presidentsverkiezingen met een enorme meerderheid gewonnen. Hij heeft gewonnen in alle Staten m.u.v. de Staat waar Mondale vandaan komt en het District of Colum-

bia waar de hoofdstad Washington in ligt. Deze overwinning werd algemeen verwacht, en door velen gehoopt. Vooral omdat men meent met Reagan beter af te zijn, en met hem een betere bescherming van de Vrijheid te hebben.

Als we moeten kiezen tussen deze twee personen, is het best mogelijk dat Reagan inderdaad de beste keus is. Toch willen we daar een paar kanttekeningen bij maken, en wel vooral bij de persoon Reagan.

Diverse gegevens die hier volgen komen uit artikelen van Don Ernsberger, Jim McKeever, Peter Schwartz en Harry Binswanger. Omdat bij ons de uitslag voor de libertarische Presidentscandidaat, David Bergland nog niet bekend is, zullen we daar in een volgend nummer op terugkomen.

Op de eerste plaats is het niet zo dat Reagan 50 keer meer stemmen gekregen heeft dan Mondale. In werkelijkheid kreeg Reagan ongeveer 53 miljoen en Mondale 36,5 miljoen stemmen. Procentueel Reagan : Mondale dus 59 : 41. We kunnen ook zeggen dat 50 miljoen Amerikanen wel en 200 miljoen niet op Reagan gestemd hebben. Vier keer zoveel niet!

Ook is het niet zo dat er tussen deze beide personen een echt fundamenteel verschil is. Ze hebben slechts graduele verschillen. Bijvoorbeeld het verschil in defensie uitgaven dat ze willen, is slechts 7 %. Ook op andere fronten zijn de verschillen klein. Eigenlijk precies als bij de verkiezingen in België en Nederland. De keuze is niet tussen vrijheid en socialisme maar tussen "meer van hetzelfde en een beetje meer van hetzelfde". Hoe dan ook de macht van de staat zal toenemen.

Net als voor de meeste politici geldt ook voor Reagan: "Luister alléén naar mijn woorden, maar let niet op mijn daden". Zo heeft Reagan vóór zijn eerste verkiezing beloofd dat hij als president zou zorgen voor :

- 1) Afschaffing van het Ministerie van Energie.
- 2) Afschaffing van het Ministerie van Onderwijs.

- 3) Afschaffing van OSHA (Safety & Health).
- 4) Dat Taiwan niet in de steek gelaten zal worden.
- 5) Dat de begroting sluitend wordt.
- 6) Dat hij nooit voor een tweede termijn beschikbaar zou zijn.

Geen enkele van deze beloftes heeft hij gehouden. En toch had hij de macht om een aantal van deze zaken zelfstandig te regelen. Reagan heeft de grootste belastingtoename in de Amerikaanse geschiedenis er door gekregen. En dat terwijl de slogan bij zijn eerste campagne was: "Wij willen dat de overheid ons met rust laat".

De belofte "sluitende begroting" is helemaal een lachertje. Er zijn nog nooit zulke grote tekorten geweest.

En wat is er echt terechtgekomen van zijn ferme praat-houding ten opzichte van Rusland? Hij heeft het embargo om graan naar de Sovjet Unie te sturen opgeheven.

" EN WAT IS ER ECHT TERECHTGEKOMEN VAN ZIJN FERME PRAAT-HOUDING TEN OPZICHTE VAN RUSLAND ? "

Wat heeft hij gedaan toen de Russen het Koreaans passagierenvliegtuig neerschoten en 269 mensen vermoordden? Niets!

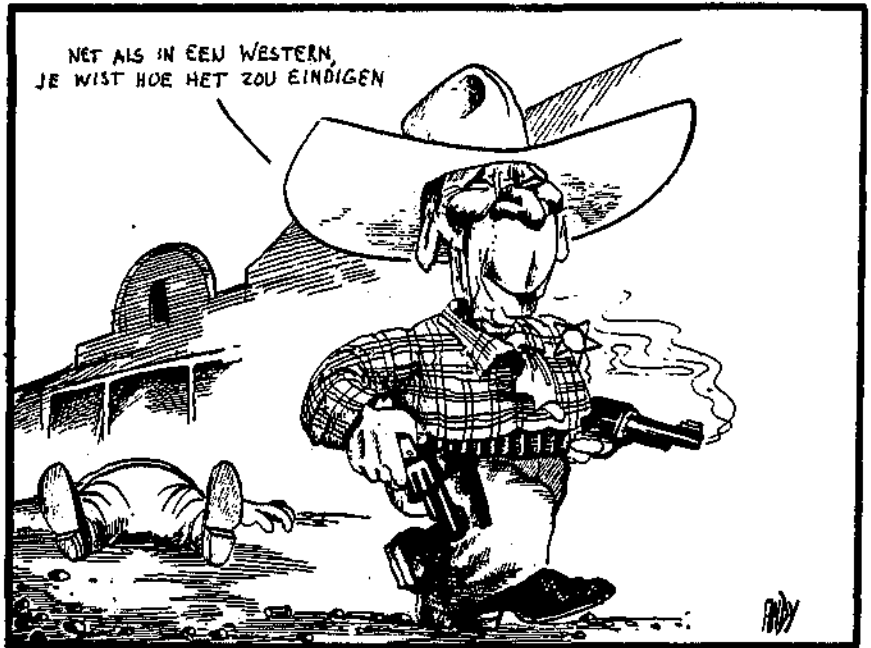
Reagan noemde de Sovjet Unie de kern van de slechtheid in de moderne wereld, en "the evil empire". En nu?

Ongeveer de eerste opmerking na zijn herverkiezing was dat hij ging werken aan een overeenkomst met de Russen. En dat terwijl de hele wereld kan zien dat de Sovjet Unie zich toch aan geen enkele afspraak houdt. Let op hoeveel water Reagan nu in de wijn gaat doen. Om al deze redenen brengt Reagan ons verder van de uiteindelijke vrije samenleving af dan Mondale had kunnen doen. Van Mondale weten veel mensen dat hij de vrijheid zal beperken. Van Reagan "menen" zeer velen (waaronder een heel groot deel van de Europese pers) dat hij voor de vrijheid van het individu is. Als straks blijkt dat ook onder Reagan die vrijheid weer verder beperkt is, dan zal elke andere persoon of partij die echt voor meer vrijheid is, niet meer geloofd worden. En dan zijn we nog verder van ons ideaal dan nu. In dit licht begrijpen we dan ook nog beter wat Ayn Rand schreef na de verkiezingen van 1980 in "The Age of Mediocrity" : "Ik heb

(vervolg op pag. 3)

(vervolg van pag. 2)

niet voor Mr. Reagan gestemd. Ik heb bij de laatste verkiezingen voor geen enkele kandidaat gestemd. Er is een grens aan het idee om te kiezen voor het minste van twee kwaden".

Rand Daily Mail

OPROEP STUDENTEN

Overwogen wordt om te komen tot een inter-academiale libertarische studentenbeweging (I.L.S.B.). Om de interesse en levensvatbaarheid daarvan te onderzoeken, zal een bijeenkomst georganiseerd worden waaraan studenten van zoveel mogelijk verschillende Hogescholen of Universiteiten deelnemen. Als U daaraan mee wilt doen, geef U dan op bij het Libertarisch Centrum; wij zorgen dan voor de verdere organisatie.

IATROS

IATROS is een internationale vereniging van artsen die vóór een onafhankelijke medische praktijk zijn. De afspraken, contracten, adviezen, enz. horen uitsluitend gemaakt te worden tussen de arts en zijn patiënt. Dit garandeert optimale behandeling en vrijheid voor beide partijen. Wij komen nog nader terug op IATROS. Als U echter al meer gegevens wilt hebben, kunt U reeds contact opnemen met: Dhr. W. van Hulten, Fr. Haverschmidtlaan 31, 3116 JK Schiedam, tel. 010 - 262 724.

EEN INITIATIEF DAT NAVOLGING VERDIENT!

Een van de wegen om het Libertarisme bekend te maken is het houden van lezingen. Vandaar aandacht voor het initiatief van drs. Paul F. Rikmans, die op uitnodiging van enige kringen van de J.O.V.D. (Jongeren Organisatie voor Vrijheid en Democratie) lezingen heeft gegeven over het Libertarisme en de gevaren van het "nieuwe" fascisme. De heer Rikmans is graag bereid om meer lezingen te geven over het Libertarisme c.q. de betekenis van vrijheid voor ons mens-zijn, of plaats te nemen in een forum, of deel te nemen in een debat. Zijn tel.nr.: 023-290941.

RECEPTIE EN/OF DINER.

Op zaterdag 2 maart vindt er in Amsterdam een ontmoeting plaats van een aantal vertegenwoordigers van Libertarian International uit verschillende landen. Voor die gelegenheid organiseren we een receptie van 17.30 uur tot ongeveer 19.00 uur. Daarna zullen we in de buurt ergens gezamenlijk gaan eten. Nadere mededelingen volgen nog. Om alles zo goed mogelijk te kunnen organiseren verzoeken we deelnemers om zich zo vroeg mogelijk (lieftst reeds nu) aan te melden bij het Libertarisch Centrum.

FINANCIEN - AKTIES

INGEZONDEN BRIEVEN

Henk Daalhuizen.

Als we iets willen bereiken, kost dat altijd tijd of geld, en meestal allebei. Dit geldt ook voor het bereiken van een grotere vrijheid.

Het is een feit dat personen die vóór het libertarisme zijn, grotere individualisten zijn dan de gemiddelde mens. Maar net omdat ze grotere individualisten zijn, is ook hun verscheidenheid groter, en daardoor is ook de manier waarop we tot die vrijheid moeten komen niet eenduidig. Bovendien zijn de mogelijkheden die iemand ter beschikking staan, zeer verschillend. De één heeft tijd beschikbaar en de ander helemaal niet. Misschien kan de laatste wel wat geld missen om mensen met tijd bepaalde acties te laten uitvoeren.

Om die mogelijkheden te verruimen, zullen we regelmatig in de Vrijbrief publiceren voor welke acties plannen zijn, en hoever de financiering daarvan gevorderd is.

Actie 1: Advertentie "Stem niet". Bedrag dat hiervoor ontvangen is, f 125,- (BF 2.250,-).

Actie 2: Advertentie "Reclame voor Vrijbrief". Bedrag dat hiervoor ontvangen is f 1.250,- (BF 20.000,-). Dit geld is besteed, zodat de stand voor dit project weer op nul staat.

Actie 3: "Libertarian Foundation for Human Assistance" (LIFHAS). De statuten voor de Stichting zijn in concept gereed. U kunt Uw bijdragen storten op bankrekening nr. 25.81.53.962 ten name van Stichting LIFHAS bij Bank Mees en Hope te Schiedam.

Uw bijdragen zijn in eerste instantie nodig voor de oprichtingskosten.

Actie 4: Reisfonds SELCON, dat dient om studenten (en gelijkgesitueerden) te helpen deze conventie te kunnen bijwonen. Ontvangen f 100,- (BF 1.800,-).

Voor zover niet anders aangegeven, kunt U Uw bijdragen storten op de rekeningen van het Libertarisch Centrum (zie laatste bladzijde) met vermelding van de actie waarvoor U Uw geld wil bestemmen.

Velen van ons hebben er wel eens aan gedacht een brief te sturen aan de krant of het weekblad waarop we geabonneerd zijn, om onze instemming of ontstemming te uiten over een artikel dat in dit betreffende blad is verschenen. Meestal is het er niet van gekomen omdat vreugde en boosheid nu eenmaal snel verdwijnen en de orde van de dag ons weer helemaal opeist. Dit is jammer, doch realiteit.

Ingezonden brieven werken zeer effectief: men kan er duizenden mensen mee bereiken tegen een relatief kleine inspanning en zeer lage kosten.

De inspanning: een brief schrijven.

De kosten: een postzegel van 70 cent (als de PTT-tarieven tenminste weer niet omhoog gaan).

Om libertarische standpunten uit te dragen zijn alle vormen (radio, TV, reclame) etc. veel duurder.

Daarom zou ik alle libertariërs in Nederland willen oproepen om tenminste één (liefst meer) "ingezonden brief" te schrijven en in te sturen aan het blad waarop men geabonneerd is. In deze brieven dient men te reageren op verschenen artikelen die gaan over individuele geestelijke en materiële vrijheid, geweld of dreiging met geweld, eigendom, etc. Kortom alle onderwerpen die libertariërs zo na aan het hart liggen.

Men kan de brief dan besluiten met: "vanuit libertarisch standpunt bezien", en dan de reactie geven.

Henk Daalhuizen, Hoefslag 62, 2992 VH Barendrecht, tel. 01806 - 18932, heeft zich bereid verklaard dit project te begeleiden en te coördineren.

Hij stelt zich voor om van elke ingezonden brief een (foto) copie aan hem te sturen (sorry, weer een postzegel), zodat een dossier gemaakt kan worden en de brieven eventueel gecatalogiseerd kunnen worden.

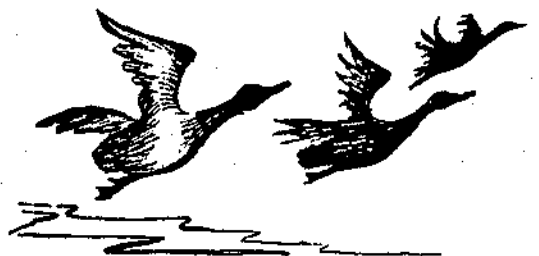
Om Uw libertarische standpunten uit te dragen is dit de kans om dit met de minste moeite en tegen de laagste kosten te doen.

VOOR 1985 WENSEN WIJ U

.....

VEEL GELUK, GEZONDHEID EN VRIJHEID

.....

JAN HEITINK

■ J. G. Heitink

Jan Heitink heeft voor 1984 de Benelux Libertarian Award verdiend. Deze Award werd reeds eerder uitgereikt aan Harry Schultz (1982) en aan Fred Dekkers (1983).

Jan Heitink heeft veel verdiensten voor het Libertarisme. Toen hij nog hoofdredacteur bij de Telegraaf was, heeft hij in zijn column heel regelmatig geschreven over het Objectivisme

en Libertarisme. Artikelen over Ayn Rand, vrije economie, verdediging van onze vrijheid e.d. trokken regelmatig de aandacht. Door zijn artikelen heeft hij ook een groot aantal libertariërs/objectivisten gewezen op het bestaan van het Libertarisch Centrum. Deze personen hebben daardoor weer ervaren dat zij niet de enige in Nederland of België waren die de Vrijheid van het individu als een groot ideaal nastreefden.

Door het aankondigen van onze Trefpunt-bijeenkomsten hebben meer belangstellenden ook via deze bijeenkomsten onze filosofie en idealen leren kennen.

Kortom Jan Heitink is in de verbreiding van het Libertarisme een belangrijke persoonlijkheid. En wij weten zeker dat hij in de toekomst ook alles zal doen wat mogelijk is om op deze weg door te gaan.

Heel erg jammer was dat op 20 oktober, toen de prijs werd uitgereikt, Jan Heitink plotseling in het ziekenhuis lag. Hij is er nu weer uit, en het gaat goed met hem.

We hopen dat we op onze Trefpunt-bijeenkomst in het voorjaar 1985 Jan Heitink weer zullen zien, en dan ook nog aandacht aan deze Award kunnen schenken.

TREFPUNT UTRECHT 84-10-20

De Trefpuntbijeenkomst in Utrecht is enerzijds zeer goed geslaagd. De beide sprekers (dr. D. Juch en dr. H. Godschalk) hielden bijzonder goede inleidingen. Ook de discussie was zeer levendig. Een aantal deelnemers ging na afloop nog gezellig samen eten en ook onder het eten ging de discussie geanimeerd door.

Jammer was het lage aantal deelnemers. Er waren maar een veertigtal personen aanwezig. Los van het feit dat daardoor een financieel verlies ontstaat, blijft de vraag of er wel voldoende belangstelling is voor dergelijke bijeenkomsten.

Zijn we op de goede weg?

Uit de gehouden enquête bleek dat we wel door moeten gaan. Het ontmoeten van andere libertariërs wordt nog steeds hoog aangeslagen. Als onderwerp voor een volgende keer scoorde "defensie" het hoogst.

Als U nog opmerkingen of suggesties hebt, laat ze ons dan weten, en wij zullen er zo goed mogelijk rekening mee houden.

LIBERTARIAN INTERNATIONAL (L.I.)

Deze internationale libertarische beweging bestaat nu ongeveer vier jaar. Gedurende die tijd zijn er belangrijke resultaten bereikt. Er zijn twee grote "World Conventions" geweest. In 1982 in Zürich en in 1984 in Egham bij Londen. Er is een zeer geslaagde Europese Conventie geweest in 1983 in Brussel en de tweede is volop in voorbereiding. Die vindt plaats in Noorwegen in 1985 : SELCON.

L.I. geeft een blad uit dat een zestal keren per jaar verschijnt, en dat U libertarisch nieuws vanuit de hele wereld verstrekt. Op objectieve wijze worden libertarische kwesties besproken, ook die waarover we het in libertarische kringen nog niet geheel met elkaar eens zijn.

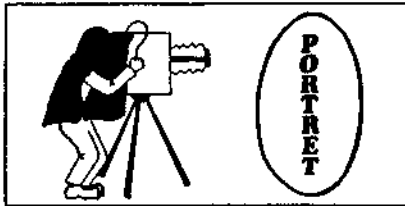
Dit blad "FREE WORLD CHRONICLE" is de moeite van het lezen waard. U krijgt het automatisch toegestuurd als U lid wordt van L.I. (\$ 20,- per jaar).

Wij hebben voor de abonnees op de Vrijbrief een nieuwe afspraak met L.I. kunnen maken. Zij zijn bereid een aantal exemplaren voor ons "in bulk" te sturen, die wij dan hier weer kunnen distribueren. Dat betekent dat de kosten een stuk lager zijn. Wij kunnen daardoor de FREE WORLD CHRONICLE aan U aanbieden voor de halve prijs, nl. \$ 10,- per jaar.

Maak op onze rekening (zie blz. 12) een bedrag over van f 32,50 of BF 575,- met vermelding FWC. Wij zullen dan zorgen dat U het blad regelmatig toegestuurd krijgt.

GESPREK MET DR. P.J. V.D. SCHAAR

.....

Het is een bijzondere ervaring om een gesprek te hebben met dr. P.J. van der Schaar, die misschien wel de bekendste Nederlandse hart- en vaatchirurg is.

Op een mooie zomeravond werden mijn vrouw en ik door de heer van der Schaar en zijn vrouw ontvangen in zijn huis dat vastgebouwd is aan zijn kliniek.

In Nederland zijn er allerlei problemen in verband met de hartchirurgie. Overheid en ziekenfondsen maken het zeer gecompliceerd. Politieke overwegingen beslissen wat er wel of niet gebeurt. In Amerika waar minder overheidsinvloed is, gaat het allemaal veel soepeler en kunnen veel meer patiënten voor veel lagere kosten geholpen worden. Ook de artsen (generaliserend) zelf hebben schuld aan deze gang van zaken. Zij hebben immers steeds zelf de protectie gezocht, en zijn nu geheel in de greep van Big Brother. Door deze protectie wordt de vestiging van nieuwe artsen (en concurrentie!) verhinderd. Erger nog, door een loterij wordt bepaald of iemand wel of niet arts mag worden!

"POLITIEKE OVERWEGINGEN BESLISSEN WAT ER WEL OF NIET GEBEURT."

Als je eenmaal een artsen-diploma hebt, dan mag alles. Je moet je wel bij de artsen-club aansluiten en je aan haar ethiek (=afspraken) houden. Afvalligheid, waaronder eigen initiatieven, wordt niet geduld en veroorzaakt tegenwerking. Door dit alles is de patiënt "afhankelijk" gemaakt. De meeste patiënten durven aan een andere dokter niet eens iets te vragen buiten hun huisarts om. En veel artsen zijn bang om een patiënt van een andere arts te behandelen. (In België noemt dokter le Compte dit het gevolg van de (H)orde der Geneesheren !)

In de Verenigde Staten is de vrijheid van arts en patiënt veel groter, al is men zelfs daar op de verkeerde weg door steeds meer te "regelen". Een arts moet daar elke vier jaar examen doen om aan te tonen dat hij nog steeds bij is.

Ook dr. van der Schaar doet, vrijwillig, regelmatig aan dit examen mee. Hij vreest dat als je alle controle los laat, dat er dan door kwakzalvers veel kwaad kan geschieden. Dr. van der Schaar is het met ons eens dat dit persé geen controle door de overheid hoeft te zijn. De vrije markt heeft daar best betere mogelijkheden voor.

In Amerika is er een strenge controle door de F.D.A. (Food and Drug Administration).

"DOOR DIT ALLES IS DE PATIENT "AFHANKELIJK" GEMAAKT."

Het is bijna onmogelijk om nieuwe geneesmiddelen te mogen gebruiken. Dit kost jaren en miljoenen. Uiteraard is dit een protectie van de grote firma's, want kleine kunnen dit nooit opbrengen. En het is tegen het belang van de patiënt.

Ook dr. van der Schaar kan zich goed voorstellen dat er meer patiënten gestorven zijn doordat nieuwe (beschikbare) geneesmiddelen te laat op de markt kwamen, dan door geneesmiddelen met onverwachte bijverschijnselen.

Een van de therapieën waarvoor dr. van der Schaar thans in Nederland bekend is, is de (omstreden) Chelatie Therapie.

Het zou te ver voeren hier uitgebreid op deze techniek in te gaan. Het komt ongeveer neer op het volgende :

De cellen in de slagaderwand zijn gestoord, waardoor slagadervernauwing ontstaat. De verstoorder is calcium. Door in het bloed gedurende 3 uur een stof, genaamd EDTA (een chelator) via een infuus in te brengen, wordt calcium waar het storend werkt, verwijderd en het natuurlijk evenwicht in de cel hersteld. De afvalstoffen worden dan weer normaal via de nieren uitgescheiden.

Voor een complete behandeling moet men rekenen op een 25-tal behandelingen, in een tempo van twee per week. Elke behandeling kost thans f 200,-.

Bij deze therapie heeft men soms te maken met een groep patiënten met een hoog risico. De goede chelatie artsen weten steeds beter met

(vervolg op pag. 7)

(vervolg van pag. 6)

deze risico's om te gaan, o.a. doordat ze zelf ook steeds beter weten welke doseringen bij een bepaalde patiënt passen. Omdat het echter iets (relatief) nieuw is, komen er van allerlei kanten bezwaren, en ook bemoeit onze overheid er zich mee (uiteraard !). De Gezondheidsraad (ministerieel advies argaan) had een negatief rapport opgesteld. Daardoor zou de Inspecteur van de Volksgezondheid de chelatietherapie kunnen verbieden.

De "Chelatie-Artsen" hebben echter snel een gedegen tegenrapport gemaakt. Daarin hebben ze duidelijk aangetoond welke positieve resultaten met deze therapie te behandelen zijn. Vooral voor patiënten die het het hardst nodig hebben en niet op andere wijze te helpen zijn.

"ER ZIJN OVERIGENS WEINIG PATIËNTEN DIE ZO WEINIG WETEN ALS 'DE NEDERLANDSE PATIËNT' ".

Ze hebben zelfs een "dubbelblind" onderzoek aangeboden. Er is nog geen officiële reactie op dit rapport gekomen. Het belangrijkste is dat de patiënten de voor hen beste behandeling kunnen krijgen. En net als met allerlei andere produkten en diensten, kan die het best gevonden worden op de vrije markt. De arts mag gerust in vrije concurrentie komen voor de klant. En de klant/patiënt moet weten waar hij het beste terecht kan. Er zijn overigens weinig patiënten die zo weinig weten als "de Nederlandse Patiënt". Terecht wijst Mevrouw van der Schaar er op dat als de meeste mensen een of ander huishoudelijk apparaat kopen, dat ze dan allerlei voorlichting en keuringseisen vragen. Voor hun eigen lichaam gaan ze echter blindelings af op wat "de dokter heeft gezegd". De meeste mensen zijn al zo geconditioneerd dat ze het idee van een vrije markt in de gezondheidssector absurd vinden. Een klein stukje vrije markt is dat er patiëntenverenigingen ontstaan. En zo is er ook een patiëntenvereniging van chelatiepatiënten. Deze zijn nauw betrokken bij de behandelingen en willen ook anderen informeren, want het is van belang dat ook nieuwe patiënten weten waar ze goed terecht kunnen.

"DE FEITEN MOETEN AANTONEN WAT GOED IS EN WAT NIET."

Net zo als het in het belang van de Chelatie Artsen is dat bekend is dat zij het goed. Hieraan wordt dan ook gewerkt door de Nederlandse Vereniging voor Chelatietherapie.

De feiten moeten aantonen wat goed is en wat niet. Dit hoort geen politieke zaak te zijn. Een paar maanden geleden was politiek bepaald dat er in Nederland geen harttransplantaties mochten plaats vinden. Nu zegt men dat er 30 per jaar mogen/moeten.

Hollen of stilstaan? Welke politieke touwtrekkerij vindt er nu weer plaats? Net als bij het aantal open-hart-operaties?

Politiek doet men net alsof er een bepaald bedrag is en dat dat dan kan worden uitgegeven of aan de hartoperatie van Mijnheer A of aan psychiatrische verpleging van Mijnheer B. En wie maakt uit wat er gebeurt?

Het boeiende gesprek met dr. van der Schaar heeft ons er weer eens extra van overtuigd dat het in het belang van de patiënt is om te trachten ook op medisch gebied weer terug te sturen in de richting van de vrije markt. Het is uiteraard ook in het belang van de goede artsen.

Wij zouden dr. van der Schaar te kort doen als we deden alsof hij alleen maar chelatietherapie doet.

Hij is een bijzonder veelzijdig man die in zijn biomedisch centrum, samen met een aantal andere artsen, ook andere therapieën doet. Onder andere werd nog gesproken over geriatrie kankerbestrijding, preventie, keuringen, celtherapie, en nog enkele andere.

Aan het slot van ons onderhoud toonde dr. van der Schaar ons nog de kliniek. Wij waren daarbij zeer onder de indruk van de efficiënte, moderne degelijke en vriendelijke wijze waarop deze was ingericht.

Bij ons vertrek werden we nog extra verrast toen dr. van der Schaar ons vertelde dat hij in zijn "vrije" tijd ook nog vlieginstructeur is en ons toonde dat hij een vliegsimulator aan het bouwen was, waarin hij vliegles kon geven.

Kortom voor ons een fascinerende ervaring met een persoon die beslist veel meer "vrije maatschappij" waard is.

STEMMEN OF NIET STEMMEN

Er zijn reeds enkele inzendingen voor deze prijsvraag binnen. U kunt nog meedoen en de "conventie-prijs" voor SELCON verdienen. Zie VRIJBRIEF 80/81 of vraag om verdere informatie bij de redactie.

- 8 -
ONBESCHIKBARE ARBEID HERVERDELEN (II)
door Fred Dekkers

Ruilen

Vorige keer hebben we vastgesteld dat een deel van de werkloosheid het gevolg is van overheidsinterventie, nl. door het opleggen van maximum- of minimumprijzen, die resp. naar over- en onderproductie leiden.

We kunnen ons afvragen waarom die mensen, die uit de markt werden geprijsd, elders geen ander werk vinden.

Om deze vraag te beantwoorden, laten we even de fundamentele gang van zaken bekijken.

Zoals we vorige keer gezien hebben, produceren wij volgens het principe van de 'arbeidsspecialisatie' (en niet volgens de 'Robinson Crusoe'-methode): ieder van ons legt zich toe op de productie van slechts één product of dienst, of zelfs slechts één enkele bewerking, maar in voldoende hoeveelheid om te voorzien in de behoeften van een groot aantal mensen.

Even essentieel als de productie zelf is hier dus de ruil: anders gezegd, het is niet voldoende te produceren, men moet bovendien iets ruilbaar produceren en dat betekent dat aan een aantal voorwaarden dient te worden voldaan:

1) Men moet produceren waar anderen waarde aan hechten, voldoende waarde om iets uit eigen productie in ruil aan te bieden. Wat men dus zelf liefst produceert is een overweging die slechts een ondergeschikte rol mag spelen.

2) Anderen moeten ook wat produceren - het is niet mogelijk te ruilen met mensen die niets produceren.

3) Ruilen gebeurt in onze moderne samenleving via een ruilmiddel, via geld. Een voorwaarde is daarom dat ook het ruilmiddel aanvaardbaar is voor die anderen.

De fundamentele gang van zaken is dus produceren - ruilen - verbruiken (of sparen, dat is later verbruiken, rechtstreeks of via nieuwe productiemiddelen waardoor men zelf, of iemand anders, méér kan produceren, of beter, of iets nieuws, of met minder moeite, enz.). Via een ruilmiddel wordt dat: produceren - verkopen - ontvangen - kopen - betalen - verbruiken (de betaling kan natuurlijk van plaats veranderen maar dat is voor ons niet relevant).

Geen Cyclus

Uit deze opsomming is duidelijk dat we, fundamenteel, met een rechtlijnig proces te maken hebben, terwijl steeds wordt gesteld dat het productieproces een cyclus zou zijn (de oorzaak van de verwarring is waarschijnlijk

het feit dat men enkel het geld bekijkt dat de indruk geeft te 'circuleren', hoewel het in feite om een groot aantal individuele, rechtlijnige, transacties gaat).

Wereldschokkend

Wellicht lijkt deze vaststelling op het eerste gezicht niet zo wereldschokkend, maar als we even doordenken leidt ze toch tot een belangrijke conclusie, die luidt als volgt:

Men produceert zelf de eigen ruil- resp. koopkracht

Het is best de gevolgen van deze vaststelling te onderzoeken aan de hand van een concreet voorbeeld, een concrete toestand, maar waar we om de overzichtelijkheid te bevorderen, alle factoren die geen invloed hebben, verwijderen, en alle factoren die wel invloed hebben vereenvoudigen.

We nemen aan dat een samenleving er als volgt uitziet:

1) 200.000 mensen hebben werk (we noemen die verder 'de productieven'). Hun salaris, resp. winst, resp. inkomen is voor allen gelijk, nl. 1.000 E (willekeurige Eenheden) per jaar. Dit is netto na de enige overheidsheffing die ze kennen: bestemd voor werklozensteun.

2) 2.000 werklozen die elk een steun genieten van 500 E per jaar.

De totale productie van de economie bedraagt dus:

$$\begin{aligned} 200.000 \times 1.000 \text{ E} &= 200 \text{ miljoen} \\ + 2.000 \times 500 \text{ E} &= 10 \text{ miljoen} \\ &\text{of samen } 210 \text{ miljoen E.} \end{aligned}$$

Nu veronderstellen we dat plots de werklozen beslissen geen steun meer te aanvaarden. Dit heeft tot gevolg dat de overheid vooreerst haar uitgaven vermindert met 10 mln. en tevens haar inkomsten kan verminderen, haar heffingen. Een gevolg is dus dat deze eveneens zullen dalen en wel, per definitie, met precies evenveel. Een verder gevolg is dat de burgers, de 'productieven', 10 mln. meer uit te geven hebben. Ter vereenvoudiging nemen we aan dat de werklozen hun steun totaal besteedden aan voedsel. We nemen verder aan dat de 'productieven' hun 10 mln. méérinkomsten volledig gaan besteden aan huishoudtoestellen (h.h.t.). We krijgen dan volgende toestand:

1). 1.000 mensen zijn zonder werk en zonder inkomen.

2) De voedselindustrie verkoopt 10 mln. minder.

3) De h.h.t.-industrie verkoopt voor 10 mln. meer.

In de h.h.t.-industrie ontstaat dus nieuwe werkgelegenheid. Hoeveel? Wel, aan een salaris van 500 E, d.w.z. gelijk aan de vroegere steun, ontstaat er werkgelegenheid voor 2.000 mensen (uiteraard zullen ze niet alle 2.000 rechtstreeks in dienst komen van h.h.t.-fabrikanten. Een aantal komt terecht bij fabrikanten van machines voor h.h.t., anderen worden zelf ondernemer van die toestellen, enz., maar gezien onze veronderstelling dat er 10 mln. E méér wordt besteed, vinden aan een inkomen van 500 E per jaar alle 2.000 werklozen werk, dat is duidelijk) (we verwaarlozen ook eventuele verschillen wat het aangeleerde beroep betreft).

In de veronderstelling dat alle werklozen een aangeboden plaats aanvaarden of een kans zien in die industrie van start te gaan, kan op die manier de h.h.t.-industrie aan de nieuwe vraag voldoen. Met hun verdiend loon, resp. winst, enz., 10 mln. in totaal, kopen de ex-werklozen voedsel als voorheen. De voedselindustrie verkoopt dan weer evenveel als vroeger en hoeft niemand af te danken. Iedereen heeft dan werk en voor zover de overheid de concurrentie vrij laat zullen de lonen, inkomens, enz. zich nivelleren - de ex-werklozen wat meer, de (vroegere) productieven wat minder, maar allen meer dan vroeger: de ex-werklozen meer dan hun vroegere steun en de (vroegere) productieven ook meer omdat ze geen werkloosheidsheffingen meer moeten ondergaan. Hun netto-te-verbruiken is gestegen. We merken het trouwens aan de globale cijfers: de totale productie is nu 220 miljoen E, nl. de vroegere 210 mln. van de 'productieven' plus de nieuwe productie van de ex-werklozen in de h.h.t.-industrie, die oorspronkelijk ook 10 mln. was. Door het nivellatieproces wordt natuurlijk de verdeling anders, maar de totale waarde blijft: 220 mln. (die kan slechts veranderen onder andere invloeden, o.m. de geldhoeveelheid).

Dit voorbeeld is natuurlijk louter theoretisch, maar het is interessant genoeg om er een les uit te trekken, nl. dat ook hier de overheid de werkloosheid zelf creëert, alieszins voor een deel, en een oplossing kan alleen maar liggen in een weg die leidt naar minder overheidstussenkomst.

Bij de volgende aflevering in deze reeks bestuderen we meer in het bijzonder de motivering om te produceren, en hoe de overheid die manipuleert.

"De enige manier om vrijheid te krijgen en te behouden, is door de mensen bewust te laten worden dat vrijheid de enige morele basis is voor de internationale betrekkingen. Wanneer genoeg mensen vrijheid willen, zullen we het hebben."

Alan Burris.

HEBBEN ARTSEN MINDER BURGERRECHTEN ?

Smeulders L.P.A.M.

Hebben artsen recht op professionele vrijheid, m.a.w. hebben artsen recht op vrijheid van indicatie en therapie? Hebben zij het recht om met hun patient een contract af te sluiten? En als dat zo is; heeft de (semi-) overheid het recht om de therapie, welke uit de indicatie voortkomt, financieel onmogelijk te maken. Hebben zij het recht om artsen zwart te maken en er zo een aparte groep in de maatschappij van te maken? Dit is discriminatie van het eerste soort en dat is toch ondenkbaar in een gezonde samenleving.

Dat zij te veel zouden verdienen is niet waar en als het 'n keer voorkomt, dan dient daar in de logica van deze maatschappijstructuur het belasting-systeem voor.

Daarom moet de overheid met zijn handen van artsenpraktijken afblijven, want daarmee schenden ze de burgerrechten niet alleen van artsen maar ook van patienten, politiek ligt dit zwaarder, dan artsendiensten voor iedereen economisch mogelijk te maken, want de overheid is en blijft een amateur wat indicatie en therapie betreft. De overheid is ontworpen om de politieke rechten van de inwoners te formuleren en te beschermen.

Je kunt er in deze tijd vergif op innemen dat, als de overheid de wetgeving op gezondheidszorg gaat aanpassen, dit ten koste gaat van de contractvrijheid van patient en arts. Zij weigeren dit burgerrecht aan artsen en houden de patient onwetend. Ik geloof niet dat burgerrechten alleen dan worden geschonden als de zwakkeren worden getroffen. Iedereen heeft immers het recht op gelijke burgerrechten!

Doordat de ziekenfondsen grote tekorten hebben tracht de overheid door de burgerrechten van artsen te korten (vestigings"beleid", - beperking ziekenfonds - medewerkers - sluiten van ziekenhuizen) de ziekenfondsen "in leven" te houden. Dit fundamentele foute systeem, ontstaan in 1941, bracht in Nederland een orde op z'n Duits, en als we de geschiedenis kennen betekent dit ten slotte een gruwelijke wanorde.

Daarom vraag ik aan U om mee te vechten tegen een vestigingsbeleid, tegen het beperken van medewerkers van ziekenfondsen en tegen het sluiten van ziekenhuizen en tegen het bouwen op overheidskosten (=belastinggelden) van nieuwe ziekenhuizen. Te vechten voor privé-klinieken en privé-opleidingsinstituten. We hebben U nodig. Sta voor Uw zaak en vecht!

Geachte Redactie,

Gaarne wil ik enkele kanttekeningen plaatsen bij het artikel van dr. Frank van Dun,

" IS EIGENDOM EEUWIG ".

Het komt mij voor dat het artikel 'verlaten', 'in de steek laten' gelijk wil stellen aan 'de eigendom opzeggen'. En dan kan natuurlijk een ander over het niet meer in eigendom zijnd goed beschikken. Het gaat er mijns inziens om: wie bepaalt of een goed beschikbaar, dat wil zeggen geen eigendom, is en op welke manier wordt dit meegedeeld? Is dat de laatste eigenaar, met woorden of daden, of is dat een eventuele nieuwe gebruiker? Ik denk dat dat de laatste eigenaar moet zijn, op een manier die door de traditie bepaald kan zijn. Een mens heeft het recht over zijn leven te beschikken en dus over zijn op rechtmatige wijze verkregen eigendom. Hij kan wat hij produceert consumeren, bewaren, weggeven bijvoorbeeld aan zijn kinderen, ofwel van de eigendom afzien. Alleen in het laatste geval kan ieder ander erover beschikken. Dan moet de eigenaar mededelen of in feite tonen, op een manier die men begrijpt, dat het goed beschikbaar is. In het geval van schepen bestaat deze mededeling uit het verlaten van het schip. In nomadenstammen bestaat de mededeling uit het wegtrekken, waarbij ook de tijdsduur dat men verdwijnt een rol speelt: verzamelen van een kudde gedurende een nacht of een seizoen is nog geen wegtrekken van de weidegronden. Een libertarische samenleving zal uitdrukkingen moeten bedenken of ontwikkelen om mee te delen dat een eigenaar afziet van een eigendom, dus een traditie ontwikkelen zoals men die in scheepvaart en nomadenkringen al kent. Wel is waar zijn veel eigendommen niet rechtmatig verkregen. Dat is in de eerste plaats het probleem van de diefstal, al of niet gelegaliseerd. Maar dan nog: Als nu A besluit de eigendommen van B te nemen omdat A vindt dat B deze niet meer gebruikt en bovendien de voorouders van B er op onrechtmatige wijze aan zijn gekomen, terwijl B op rechtmatige wijze heeft geerfd, dan pleegt A agressie tegen B. Het is trouwens in vele gevallen helemaal niet na te gaan of een eigendom al of niet rechtmatig tot stand is gekomen mogelijk een aantal generaties (hoeveel?, ter bepaling aan wie?) terug. De meeste eigendommen zullen wel deels rechtmatig, deels

onrechtmatig tot stand zijn gekomen. Niets anders lijkt me mogelijk dan alle eigendom te accepteren waar de huidige eigenaar op rechtmatige wijze aan gekomen is, en te proberen in gevallen waar dit redelijk lijkt eigenaars te overreden de eigendom op te geven.

Een paar praktische vragen:

Iemand heeft een huis en verlaat dit om elders te gaan wonen, maar handhaaft de eigendom om het later te verhuren of omdat....; de reden gaat niemand iets aan, als hij dit huis rechtmatig heeft verkregen. Trouwens wie zal iemand verplichten zijn eigendom te 'gebruiken'? Kan iemand dit huis betrekken? Iemand heeft een groot huis en bewoont een deel ervan op de gebruikelijke manier. Kan een ander het andere deel bezetten? In hoeverre is een goed deelbaar?

Iemand heeft een kunstwerk gekocht en is daarop (tijdelijk?) uitgekeken, en heeft het in zijn garage opgeslagen. Kan iemand die het wenst te aanschouwen het verplaatsen naar zijn eigen huis?

Iemand bezit een productiemiddel en gebruikt dit inefficiënt. Is dit op te vatten als gebruik van een deel van het goed en kan iemand anders het andere deel inpikken? Bijvoorbeeld een stuk land met onkruid gaan cultiveren, een standje inrichten in een lege hoek van een winkel?

Iemand sterft. Doet hij dan afstand van zijn lichaam, zodat eenieder het zich kan toe-eigenen voor transplantatie, wetenschappelijk onderzoek of het vervaardigen van kunstmest?

Wat de vinder en de eigenaar betreft: hiervoor geldt hetzelfde als voor het afstand doen van de eigendom: de eigenaar is verantwoordelijk en de vinder hoeft niet te gaan zoeken. Maar dat betekent niet zonder meer dat hij over het gevondene kan gaan beschikken, tenzij het gevondene op een vuilnisbelt wordt aangetroffen, dit op te vatten als de mededeling van de eigenaar dat hij afstand doet van het goed. Anders kan een overbruggingsperiode worden ingelast, waarin de eigenaar kan zoeken, vergelijkbaar met een tijdsduur waarin land of huis ongebruikt wordt gelaten alvorens het als verlaten wordt beschouwd.

Trouwens, wat is 'vinden'? Iets tegenkomen op een plaats waar het normaal niet voorkomt? Men 'vindt' een portemonnee op straat, maar men 'vindt' geen onafgesloten auto op straat, mogelijk wel in de sloot. Wie (behalve gevreesde 'vindere') zal een eigenaar beletten zijn goed op een ongebruikelijke plaats te stationeren?

Antwoord aan Mevr. W. Albada
Frank van Dun.

In haar reactie op mijn artikel "Eigendom is geen eeuwigdurend recht" vestigt Mevr. Albada de aandacht op een dimensie van het recht die te vaak uit het oog verloren wordt, vooral in libertarische kringen, nl. de "procedure", d.w.z. de vraag naar betrouwbare technieken om het recht te doen zeevieren in betwiste gevallen.

De procedure omhelst o.m. het toewijzen van de bewijslast, de aanvaardbaarheid van verschillende bewijsmiddelen, de regels voor de interpretatie van woorden en daden, enz. Ze mag niet verward worden met kwesties van substantieel recht, d.w.z. kwesties die betrekking hebben op de geldigheid van regels van substantieel recht.

Mijn stelling over de contingentie van het beschikkingsrecht - nl. dat dat recht verdwijnt als de feitelijke grondslag ervan (het gebruik van het middel in kwestie) ophoudt te bestaan - ligt op het vlak van de geldigheid van het substantieel recht. Het is mogelijk te oordelen in abstracto over de geldigheid van een voorgestelde rechtsregel via de techniek van deductie uit bepaalde principes. Met zo'n oordeel is echter nog niet uitgemaakt wat men precies moet doen om zo'n regel toe te passen. Dat is het domein van de procedure. De betrouwbaarheid van de procedure is een kwestie van ervaring, vindingrijkheid, integriteit en goede wil - van de rechtspraktijk, niet van de rechtstheorie.

"...EEN SCHIP BESCHIKBAAR WORDT VOOR NIEUWE TOEEIGENING ALS DE KAPITEIN EN BEMANNING HET VERLATEN."

Vragen als die welke Mevr. Albada opwerpt kunnen niet in abstracto beslist worden. Ze hebben niet alleen betrekking op het te loorgaan van het beschikkingsrecht: dergelijke vragen kunnen ook gesteld i.v.m. het ontstaan ervan: wanneer heeft men genoeg gedaan om aanspraak te kunnen maken op het beschikkingsrecht? Het is echter niet omdat die vragen in concrete gevallen kunnen gesteld worden dat we moeten twijfelen aan de geldigheid van het principe dat mensen het beschikkingsrecht hebben over middelen die zij door hun arbeid geproduceerd hebben! Dit gezegd hebbend vind ik in de reactie van Mevr. Albada geen argument ter weerlegging van mijn stelling. Integendeel: zij schrijft uitdrukkelijk dat een schip beschikbaar wordt voor nieuwe toeëigening als kapitein en bemanning het verlaten - intenties van de eigenaar spelen daarbij geen rol.

INTERVIEW MET HENRY EN FRANCES HAZLITT

Van onze speciale reporter ter plaatse.

Henry Hazlitt, voor zijn vrouw Frances is het 'Harry', is nu 89. Sinds enkele maanden wonen ze in een home voor bejaarden, wel te verstaan in privé beheer. Hij is nog goed gezond, zijn vrouw wat minder sinds een beroerte die ze 8 jaar geleden te verduren had. "Acht jaar lang heb ik gekookt en nu werd het me toch te veel" grapt hij. Werken doet hij nog steeds. Aan alweer een nieuw boek "Is Politics Solutionable?" wordt de titel. Hij heeft me ook het antwoord toegefluisterd.

Het wordt een 'Nee'. Op mijn vraag hoe het dan wel moet: "Tja, het is eigenlijk wel een pessimistisch boek - maar democratieën doen er dikwijls lang over eer ze verdwijnen - neem b.v. het British Empire !"

"VAN DE "ONE LESSON" ZIJN IN 'T ENGELS MINSTENS 700.000 EXEMPLAREN VERKOCHT."

"Gelukkig heb ik dat boek" zei hij. "Anders zie ik geen reden om te trachten nog ouder te worden!"

Zijn auto heeft hij verleden week verkocht. Drie duizend dollars voor een wagen van 5 jaar oud, vertrouwt hij mij toe. Ik geloof vast dat er een tekort aan auto's is. Zijn vrouw komt er tussen: "Ik was het er helemaal niet mee eens". Dat blijkt te slaan op het principe van de verkoop, niet op het bedrag. "Frances ziet me nog steeds als een vurige jongeman!"

Van de "One Lesson" zijn, in 't Engels, minstens 700.000 ex. verkocht, en dan zijn er de vertalingen. "Ik ben de tel eigenlijk wat kwijt!" Zojuist is het verschenen of het zal binnenkort verschijnen, in 't Duits en in Brazilië in 't Portugees.

Beiden hebben Ayn Rand goed gekend. "Frances heeft 20 jaar voor Paramount Pictures gewerkt, ze las boeken, maakte er een heel korte inhoud van en zond die door naar de directie, zodat die hun keus konden maken. Ayn Rand werkte voor haar (Frances Hazlitt dus) maar enkel genoeg om haar toe te laten haar boek te schrijven, de Fountainhead. "Dit boek zal de wereld op haar kop zetten" (.. w'll revolutionize the world..) zo citeren de Hazlitts Ayn Rand.

De verfilming kwam relatief snel dank zij hun Hollywood-connecties. "Ze zei dat ze zelf de director en de voornaamste acteurs zou kiezen, en het is haar toch wel gelukt ook ...".

(vervolg op pag. 14)

CULTURELE STRATEGIE

Een van de lezingen tijdens het weekend van het Libertarisch Studiecentrum (zie elders in deze vrijbrief) ging over een alternatieve strategie om het libertarisme te verbreiden. De heer Van Stekelenburg constateerde dat er te weinig actie is: "Libertariërs zijn voornamelijk druk met theoretiseren." Er is evenwel geen enkel beletsel om vast een begin te maken met een libertarische samenleving, een libertarische cultuur.

De spreker ging er van uit dat vele problemen die het libertarisme bij buitenstaanders oproept, terug te voeren zijn op theoretische vraagstukken waar vaak nog geen adequaat antwoord op kan worden geformuleerd. De antwoorden zijn of vaag, bijv. ten aanzien van het drugsprobleem of euthanasie en verantwoordelijkheden voor zwakken. Of de oplossingen worden ongehoofwaardig gevonden omdat vanuit illusoire structuren wordt uitgegaan; geen of vrijwel geen overheid.

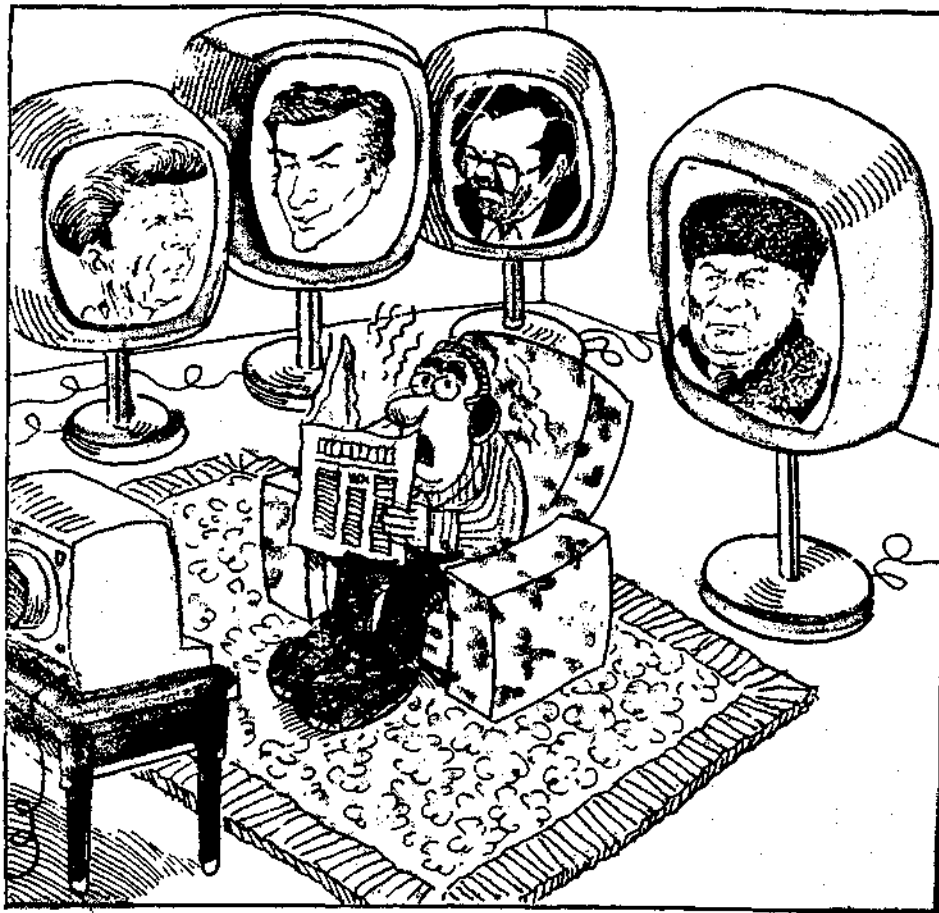
Om aan deze problemen tegemoet te komen is het ongetwijfeld nuttig te laten zien dat libertariërs gewone mensen zijn; dat het mogelijk is de libertarische filosofie toe te passen, zonder direct alle gangbare normen overboord te zetten. Leven is meer

dan alleen de spectaculaire aspecten van onze filosofie. Om deze reden moet er een libertarische (sub)cultuur komen. Een of andere vorm van onderling contact buiten de voorgeprogrammeerde lezingen, gespreksavonden en trefpunt bijeenkomsten.

De meest voor de hand liggende methode is het aanhalen van de banden tussen libertariërs onderling. U kunt, wanneer u personeel nodig hebt, overwegen een libertariër in dienst te nemen. U kunt uw kinderen naar een school sturen met een libertarische leraar of uw zomerhuisje verhuren aan mensen met dezelfde maatschappijwensen als uzelf.

In de discussie werd de wens geuit een libertarische gele gids te laten verschijnen en als proef de Vrijbrief uit te breiden met een advertentierubriek. In de komende nummers kunt u gratis een annonce laten opnemen, voor aangeboden diensten of voor een betrekking, maar ook voor de verkoop van een parkietenpaartje. Dit laatste is wel niet typisch libertarisch, maar het verkopen van vogels is evengoed deel van het dagelijks leven. En daar gaat het om: het integreren van de filosofie in uw dagelijkse leven.

KUNNEN WE ECHT AFSCHIED NEMEN VAN 1984 ?

Verslag van het weekend georganiseerd door het Libertarisch Studie Centrum in Faulx les Tombes.

Het L.S.C. organiseerde van 2-4 november 1984 voor de eerste maal een weekend in Faulx les Tombes, een klein plaatsje met een leuk kasteel in het mooie dal van de Samson, juist ten oosten van Namen.

Het L.S.C. probeert oplossingen te vinden voor de vele vraagstukken waar elke Libertariër mee worstelt. Een aantal Belgen en Nederlanders werken erin samen.

Het dal van de Samson is een van de gebieden in Europa, waar reeds in het verre verleden mensen woonden, verwant aan de Cromagnon-mens. Ze woonden in grotten en leefden van de jacht. De onderzoekingen in deze grotten geschieden onder leiding van de eigenaar en zonder overheidssteun!

De bijeenkomst werd door een enthousiast stel mensen bezocht die over alle ter tafel gebrachte problemen meedachten. Er waren veel jonge mensen. Jongeren en ouderen waren steeds samen bezig.

Het weer was voortreffelijk! De inwendige mens werd goed verzorgd en door de herfst was de omgeving zeer kleurrijk!

Vrijdagavond werd besteed aan het kennismaken met elkaar. Zaterdagmorgen hield Ir. H.J. Jongen een inleiding over "Wat is Libertarisme", speciaal voor de nieuwelingen. Daarna hield de heer H. Hietink voor de gehele groep een lezing over het onderwerp "Libertarisme in de Politiek" met als centrale vraag "Kun je als libertariër in de actuele politiek een plaats innemen zonder dat je met je overtuiging in de knel komt?" Hij zette uiteen hoe een mens kan kiezen voor een zich afzijdig-houden, een soort kluizenaarshouding, of voor een actief deelnemen aan de samenleving, in het bijzonder ook op politiek gebied. Hij gaf voorbeelden en zette uiteen hoe hij een zeer bewuste keuze had gemaakt.

's-Middags bezochten we eerst de grotten in Goyet. Er zijn twee gedeelten, een deel met veel druipsteenformaties en een deel waar in de prehistorie reeds mensen gewoond hebben.

Daarna hield Dr. F. van Dun een lezing over "Het Fundamentele Rechtsbeginsel". Het kenmerk van het Libertarisme is dat men onrechtmatig geweld afwijst. Dit geweld kan zowel door de staat als door een privé persoon uitgeoefend worden. Beide zijn onjuist. De mens is in staat voor zichzelf normen op te stellen, die echter niet voor iedereen kunnen gelden. Binnen familieverbanden, waar ook affectieve banden aanwezig zijn, is men bereid normen te accepteren. Zodra de staat of een grote groep van mensen anderen normen gaat opleggen, blijkt dit niet te werken.

's-Avonds werden er diverse besprekingen gehouden, z.g. workshops. De heer L. van Stekelenburg sprak over de "Noodzaak van een eigen subcultuur", en de heer E. Verhulst en de heer J. Smid over "Verdediging".

Zondagmorgen bezochten een aantal mensen een Benedictijns klooster, waar de orthodoxe liturgie beërfend wordt en de overigen de diverse workshops.

De heer R. van Glabbeek stelde het probleem "Libertarisme en Wereldvrede" aan de orde. De heer E. Verhulst "Militaire dienstplicht en defensie" en de heer W. van Hulten "Gratis Gezondheidszorg!"

Dit verhaal zou veel te lang worden als alles in extenso besproken wordt. Bovendien is Uw verslaggeefster niet in staat om op twee plaatsen tegelijk te zijn. Wel wil ik nog vermelden dat er een uitgebreide verzameling boeken over Libertarische onderwerpen te koop waren een groot bord met krantenknipsels te lezen was.

De zondagmiddag werd door een groot aantal mensen nog besteed aan een fijne wandeling, de overigen keerden eerder huiswaarts.

Conclusie: een goed weekend; door velen werd de hoop uitgesproken dat er volgend jaar weer een zal worden georganiseerd.

N. van Hulten- van Os.

CASSETTES : De toespraken van Henk Hietink (1 band) en Frank van Dun (2 banden) zijn op de band opgenomen. Deze cassettes zijn verkrijgbaar bij het Libertarisch Studie Centrum door overmaking van BF 295,- of f 16,- per stuk op rekening :
België: Nr. 645-1001743-59

Bank J. Van Breda

Nederland: Nr. 24 35 14 808 - NV Pierson

A G E N D A

o o o o o o o o o o

- 11 dec. : Kring Tilburg. Verder op 8 jan., 12 febr., 12 maart, 9 apr., enz. op tweede dinsdagen.
- 15 dec. : Bijeenkomst Libertarisch Studiecentrum in Antwerpen. Om 14.00 u in Café de Muggen.
- 3 jan. : Kring Schiedam. Verder op 7 febr., 7 maart, 4 apr., enz. op eerste donderdagen.
- 2 maart : Receptie met Europese vertegenwoordiging van Libertarian International.
- 27 juli-: 2e Europese Lib. Conventie
3 aug. (SELCON) in Noorwegen.

KRING SCHIEDAM
84-10-04 EN 84-11-08

KRING TILBURG 84-11-13

Op de bijeenkomst in oktober hield Walter van Hulst een voordracht over de "Gratis" geneeskundige verzorging. We wisten natuurlijk al lang dat er niets voor niets gebeurt. Maar door duidelijk de feiten op tafel te leggen, wist Walter ons aan te tonen dat het nog erger is dan we al dachten. Duidelijk is (voor ons!) dat een vrije geneeskundige behandeling, waarbij ieder betaalt voor wat hij ontvangt, tot veel betere en goedkopere resultaten zal leiden. Een aantal Kringleden heeft al afgesproken om een aantal acties of projecten te gaan behandelen. Enkele hiervan zijn:

1. Zorgen voor meer "ingezonden brieven" waarin het Libertarisme genoemd wordt. (Zie elders in dit nummer.)
2. Zorgen voor grotere publicaties.
3. Een elftal vertaalde position papers zullen nu met spoed gedrukt worden.
4. Onderzoeken of de Vrijbrief in kiosken/lezersmappen kan.
5. Hoe interne hulp tot eigen voordeel gebruiken. (Zie elders in dit nummer.)
6. Welke andere organisaties moeten we benaderen voor samenwerking?
7. Hoe op radio en T.V.?
8. Hoe gastlezingen houden op scholen?
9. Telegrammen met steunbetuiging.
10. Benelux afdeling onafhankelijke artsen. IATROS. (Zie elders in dit nummer.)
11. Benaderen artsen.

We komen op deze acties nog terug. De Kring Schiedam "leverde" 25 deelnemers voor het zeer geslaagde Ardennen Weekend. (Zie elders in dit nummer.)

Op de november bijeenkomst werd dan ook uitgebreid nagepraat over dat weekend. Ook werd het programma voor de volgende vijf Kringavonden vastgesteld. De onderwerpen zullen o.a. omvatten: Oostbloklanden, Dienstplicht, computer-privacy, onderwijs, objectivisme/libertarisme.

Verder zal door een aantal leden onderzocht worden wat we kunnen doen bij openbare bijeenkomsten met een Libertarische Stand. Het bruist van actie. Dit moet resultaten geven!

"We moeten het bouwen van een vrije maatschappij opnieuw tot een intellectueel avontuur maken, een daad van moed."

F.A. Hayek - 1967.

De avond begon met het bespreken van enkele basispunten van de libertarische filosofie. Daarna werd de situatie van de "starters" bekeken. Omdat nog niet alle benodigde gegevens verzameld waren, kon de procedure niet verder op gang gebracht worden.

Louis van Stekelenburg hield zijn inleiding over ontwikkelingshulp. Hij maakte duidelijk dat de manier waarop dit thans gebeurt zowel moreel als praktisch volkomen verkeerd is. Er ontspon zich een interessante discussie waaruit bleek dat praktisch alle aanwezigen voorbeelden kenden die in feite de stellingen uit de inleiding versterkten. Het was weer een geslaagde kringavond.

(vervolg van pag.11) (INTERVIEW HAZLITT)
"Ze heeft heel erg te lijden gehad van de ruzie met Nathaniel Branden, een man waar ze werkelijk van hield, maar niet op een romantische of seksuele wijze zoals Branden het liet uitschijnen", aldus de Hazlitts. Volgens hen heeft ze er tot het einde van haar leven onder geleden.

Aan te stippen dat Henry Hazlitt Ayn Rand en Ludwig von Mises bij elkaar bracht. "Op een party die ik speciaal georganiseerd had, we waren met z'n achten - Lou had van Ayn gehoord en Ayn van Lou en ze waren er beiden op uit kennis te maken -". Die eerste avond was er zelfs ruzie tussen de twee - ik kwam uit de keuken met drinks en net sprong Ayn op en riep iets als "Als je denkt dat een jong, joods meisje ...". "Waar het over ging weet ik niet meer, maar ik heb de gemoederen gesust, dat er zeker een misverstand was, wat Lou onmiddellijk bevestigde - weet dat hij niet goed hoorde .. - de ruzie is dan natuurlijk bijgelegd".

"... DAT HENRY HAZLITT AYN RAND EN LUDWIG VON MISES BIJ ELKAAR BRACHT."

"Ik persoonlijk was accoord met haar libertarische opvattingen (sic!) maar de rest heb ik eigenlijk nooit heel au serieux genomen (nog eens sic!).

Maar ze was een ongelofelijk interessante en aardige vrouw (an extraordinary wonderful and nice woman). We hielden beiden heel veel van haar."

Wat ten volle werd beaamd door Mevrouw Hazlitt.

Henry Hazlitt, een 'vrije-markt-reus' zoals hij genoemd werd door Vince Miller, voorzitter van Libertarian International.

SELCON

LIBERTARISCHE CONVENTIE IN NOORWEGEN
27 juli - 3 Augustus 1985

Om een groot aantal redenen is het een uitstekend idee om een Libertarische Conventie in Noorwegen te houden! En dan niet zo maar in Noorwegen, maar in Beitostölen, een oud seterdorp (seter = zomerboerderij in de bergen), dat aan de grens van Jotunheimen ligt. Jotunheimen is een van de hoge bergvlakten. Het is een schitterend gebied met de hoogste toppen van Noorwegen, waarop sneeuw en ijs ook in de zomer blijven liggen. De Galdhøpiggen is 2469 m hoog. Beitostölen (spreek uit Beitoesteulen), 900 m boven zee, ligt 37 km ten noordwesten van Fagernes, dat weer 186 km van Oslo en 368 km van Bergen ligt aan de weg nr. 68, die Oslo met Bergen verbindt.

Beitostölen heeft internationaal bekendheid verkregen door de vestiging van een sportcentrum voor gehandicapten. Er worden jaarlijks "Ridderren" georganiseerd, met speciale afdelingen voor blinden en anderszins lichamelijk gehandicapten.

In een volgend verhaal zal ik U vertellen hoe U in Beitostölen kunt komen.

Indien mogelijk zou ik U aanraden een vakantie aan de conventie vast te knopen, omdat Noorwegen een prachtig land is! De bergen in Noorwegen zijn totaal anders dan in Zwitserland of Oostenrijk. Ze zijn ouder en door de enorme ijsmassa's afgesleten. De laatste ijstijd duurde tot ongeveer 12.000 jaar geleden. Toen begon het ijs te smelten en wel het eerst in het hoge noorden. Daar zijn ook restanten van de oudste nederzettingen gevonden (de z.g. Komsa-cultuur).

Noorwegen is naar onze begrippen dun bevolkt. Vier miljoen mensen in een land dat 13 x zo groot is als Nederland. De meeste mensen wonen in of in de buurt van Oslo, Bergen en Trondheim. Toen ik er 30 jaar geleden voor het eerst kwam, was er nog veel armoede. Nu is het rijk, dankzij toerisme en olie. Toch pompt Noorwegen slechts 1% van de wereldproductie aan olie uit zee naar boven. De visserij en de industrie (o.a. Papier, aluminium, chemische producten, hout) hebben het moeilijk. Jaren lang is er een socialistisch bewind geweest. Nu is er een rechtse (Høyre) regering. Voor zover ik dat kan beoordelen zijn de Noren te individualistisch van aard dan dat het socialisme hen blijvend heeft kunnen schaden.

In mijn volgende verhaaltje zal ik U vertellen hoe U in Noorwegen kunt komen en hoe U er voortreffelijk kunt kamperen in tent, caravan of hut en laat U niet weerhouden door verhalen over slechte wegen; de meeste zijn goed!

N. van Hulten- van Os.

Bjørn kijkt al vol ongeduld uit naar de eerste SELCON-deelnemers.

KRING AMSTERDAM 84-10-22

Op 22 oktober was het de vierde en laatste keer dat Andreas Kinneging sprak over zijn doctoraalscriptie: het libertarisme. We waren met ons tienen bijeengekomen bij Paul in Heemstede.

Andreas beklemtoonde nogmaals dat de verdediging van het libertarisme op basis van nut (in plaats van recht) onherroepelijk vastloopt; in zijn inleiding liet hij zien hoe hij de libertarische rechtsopvatting tot nu toe had uitgewerkt.

Deze avond draaide om twee thema's :

1. Is de aarde van iedereen of van niemand? Zijn dit twee mogelijke axioma's of is één van beide een correcte theorie? De meningen bleken nogal verdeeld: de meeste aanwezigen hadden het artikel van Frank in de laatste Vrijbrief nog niet bestudeerd!
 2. Is het mogelijk om de internalisering van externe effecten zo op te lossen dat de problematiek van het individuele nut buiten beschouwing kan blijven? Op basis van een zéér gedurfde theorie liet Andreas zien van wel.
- Andreas' toepassing van de theorie op risico kwam helaas niet meer aan de orde: dit onuitputtelijke onderwerp komt misschien in het voorjaar alsnog aan de beurt?

En toen hebben we allemaal maar een kopie van Andreas' scriptie besteld

DE VRIJE MARKT IN EEN ONVRIJE ECONOMIE

.....

ir. L.H.M. Jongen.

Waarschuwde ik vorige keer voor een dollar-daling, de afgelopen weken kreeg U die op bestelling. Dat is dan allemaal wel leuk, maar wat kopen/kochten we ervoor en wat gaan we nu doen?

Ik adviseerde \$ put-opties, opties die in waarde stijgen bij een daling van de dollar. Zo U ze al niet verkocht heeft met winst, dan zou ik dat nu doen. Hoewel fundamenteel de dollar nog best verder kan dalen, is het nog helemaal niet zeker of dat nu meteen gebeurt. Ik zou nu voorzichtig zijn met dollar-beleggingen. Dus geen dollar-beleggingen aankopen, en geleidelijk er uit stappen.

Een leuke mogelijkheid bieden de goud- en zilver-opties. Wanneer de dollar daalt, stijgt de goudprijs. Je kunt de goudprijs meten in dollars of bijv. in guldens. Als nu de dollar daalt en daarbij goud stijgt, dan zal de goudprijs uitgedrukt in dollars veel meer stijgen dan in guldens. Indien U die mogelijkheid met mij ziet: dan adviseer ik om goud-of zilver-opties te kopen.

Wederom het voordeel van opties is dat U met een beperkt bedrag meedoet in een belegging. Daar betaalt U wel een prijs voor (kosten van de bank en risico) en U dient zich te realiseren dat U Uw optiegeld volledig kwijt kunt raken.

Ik adviseer de aankoop van de calls goud februari 375 op \$ 5,20 en zilver maart 8.00 op \$ 0,35.

Zodra goud tussen nu en februari boven de $375 + 5,20 = 380,20$ is, bijv. $385,20$, verdient U $10 \times$ het verschil dus \$ 50,-. Bij zilver is dat $8,00 + 0,35 + 8,35$, maar daar gaat het niet om 10 maal het bedrag, maar $250 \times$. Dus een zilverprijs van $8,50$ bete-

kent $250 \times 0,15$ dollar winst bij een inleg van $250 \times 0,35 = \text{ca } f 300,-$. Het vervelende met opties is dat de koersstijging aanzienlijk moet zijn, om tot winst te komen. Op zich zijn die mogelijkheden aanwezig, maar het kan best zijn dat het nog wat langer duurt en dat U te vroeg (en dat kost evenveel geld als te laat) in deze belegging stapt.

Ik schreef al dat V.S.-beleggingen verminderd dienen te worden. Dat betekent dus Europese aandelen kopen. De safe vaste aanbevelingen kan ik hier handhaven: AKZO (62% meer winst), Kon. Olie (58% meer winst) Philips en MacIntosh. België ben ik wat voorzichtig mee: indien de dollar verder zou dalen (vooralsnog niet) zou de Europese valutaslang onder druk kunnen komen. Dan gaat ook weer onze Bfr. omhoog.

Inmiddels is het artikel te lang geworden voor de vaste belastingtips. Die zijn echter nog hetzelfde als vorig jaar (Vrijbrief No 69/70). In 1985 kom ik terug op een langere termijn prognose. Tot dan wens ik U veel geluk en welvaart.

De nieuwste grap van een geciviliseerde overheid (althans zo noemt men zich):

Het prijs-index-cijfer in België wordt o.a. bepaald door de stijging van de benzineprijs. Als je nu als overheid de benzine een aantal tijdelijke prijsverlagingen laat invoeren, betekent dat het prijs-index-cijfer net binnen een bepaalde marge blijft. En door binnen die marge te blijven, hoeven nu de pensioenen en uitkeringen voor 6 maanden niet verhoogd te worden.

Trust me

Vul deze bon in, of geef hem aan een relatie:

Ja ik wil graag meewerken om onze vrijheid te behouden en te vergroten. Noteer mij voor:

- Een abonnement op de VRIJBRIEF voor f 40,- /BF 700,- per jaar.
- exemplaren van de brochure "Hoe Vrij bent U nog" à f 3,- /BF 50,-.
- Een literatuurlijst (met boeken van Ayn Rand, von Mises, Hayek, etc.)

Naam:

Adres: Tel.:

Ik zal f / BF overmaken op Uw rekening bij (zie hieronder).

Stuur ook een proefnummer/informatie aan:

Deze bon opsturen aan: Libertarisch Centrum Nederland (zie hieronder).

Verantwoordelijk Uitgever: ir. H.J. Jongen, Statiestr. 57 - Bus 3 - 2180 Kalmthout (België)

Nederland: Libertarisch Centrum, Fazantenkamp 818, 3607 EB Maarssenbroek. Tel. 03465-64994. AMRO Bank rek.nr. 46.24.31.320 (Giro 8238 AMRO Bank Amsterdam) t.g.v. Libertarisch Centrum; abonnementsprijs f 40,- per jaar; donateurs min. f 100,- per jaar.

België : Herentalsebaan 109, B 2100 Deurne; Bank J. van Breda rek.nr. 645-1240465-64 t.g.v. VRIJBRIEF; abonnementsprijs BF 700,- per jaar; donateurs min. BF 1.500 per jaar.